

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

No. 24.

Parkland, Washington, 16de Juni 1899

9de Aarg.

Barnedaaben.

(Aft. S. H. Christ.)

Den sande kristne Kirke paa Jorden tror og lærer, at den hellige Daab er indvirket af Jesus Kristus til Menneskenes frelse. Daaben er et af de to Sakramenter, vi har i det nye Testamente. Et Sakramente er en "hellig Handling, i hvilken Gud ved et særligt Tegn giver og uddeler himmelske Gaver og bekræfter og tilegner Naadens Forjættelse." Et Sakramente er ogsaa et helligt, usvigeligt Sandhedstegn og Bant paa den guddommelige Naade, som Gud har lovet os i Kristus Jesus. I Sakramenterne forpligter Gud sig til at være os en naadig Gud, og vi forpligter os igjennem til at forlade os paa Guds Naade og Tilflugt, til at elske ham og være hans egen som en lyndelig Ting. I Sakramentet tilgænes ogsaa enhver troende i Særdeleshed Guds Naades Forjættelse, for at enhver troende skal vide, at Guds almindelige Velsignelse om Naade vedkommer ham selv i Særdeleshed. Sakramenterne er ligesom Barnvognene, der leder os ved Haanden, som sige Børn. De er særlige Tegn paa Guds usvigelige Naade, de er "en Befælgning paa Retfærdigheden ved Troen." (Rom. 4, 11.)

Paa Spørgsmaalet: "Gode Daabens Bænk og Nytte er? svarer vor Katekismus: "Den viker og udretter i os Syndernes Fortabelse, frier os fra Døden og Djævelen og giver alle dem det evige Liv, som tror dette Guds Ord og Forjættelse," og som Grund for dette Svar anføres de Ord hos Mathæus i det sidste Kapitel: "Hvo, som tror og bliver døbt, skal blive salig; men hvo, som ikke tror, skal blive fordømt." Katekismen lærer os her to Virkninger af Daaben; den borttager det onde, Synd, Død, og Djævel — og den giver os igjennem det gode — det evige Liv. I Daaben blev vi gjort til Jesus Kristi Stridsmand. Vi lovede Gud i Daaben, at vi vilde kæmpe mod Djævelen og alle hans Gjerninger. Men Gud lovede, at han vilde staa os til i denne Kamp mod det

onde. Han lovede at fri os fra vore Saligheds Fjender, for at vi som Sejerherre over Synd, Død og Djævel skal faa Del i den himmelske Herlighed, naar Kampen engang er tilende. Dette er i Røstet Guds store og rige Gave til os i Daaben. "Men hvorledes kan da Vandet udrette alt dette?" spørges der. Vor Katekismus kommer os atter tilhjælp med sit greit Svar: "Vandet kan uden Tull aldrig gøre det, men Guds Ord, som er sammenføjet med Vandet, og Troen, som tror stadigt det Ord, som er lagt til Vandet. Thi dersom Vandet var uden Guds Ord, da blev Vandet Vand alene og var ikke Daab; men efterat Guds Ord er sammenføjet med Vandet, er det en Daab, det er: Naadens og Livets Vand og Gjenfødelsens Vand ved den Helligaand, som Paulus siger om Daaben i sit Brev til Titus i det tredje Kapitel: Men efter sin Barmhjertighed har han frelst os ved Gjenfødelsens Vand og Fornælse ved den Helligaand, hvilken han har rigelig udøst over os ved Jesus Kristus, vor Frelser, for at vi, rensede ved hans Naade, skulle efter Guds Ord leve. Dette er en troværdig Tale." Det er dette "Gjenfødelsens Vand," Jesus underviser Nikodemus om, naar han siger: "Uden at nogen bliver født af Vand og Kand, kan han ikke indkomme i Guds Rige." "Vand og Kand" det er det Gjenfødelsens Vand, hvormed Gud maa staa os i det af Naturen aandellig døbe Menneske. Daaben er altsaa et Gjenfødelsens Middel, hvormed Gud omskaber det syndige og gjør det til et nyt gudvelbehageligt Menneske. Det er i Daaben, Gud vil give os et nyt Hjerte og staa en ny Mand inden i os, og det er i Daaben han vil borttage Stenhjertet af vort Hjerte og give os et Kjødhjerte. (Ezech. 36 20) Men skal nu Daaben udrette disse store Ting, da er det ogsaa klart at den maa være noget langt mere end et blot og bart Tegn og Billede paa Gjenfødelse; den maa være, hvad ogsaa Guds Ord og den lutheriske Kirke siger den er: den er et Naademiddel, som viker Gjenfødelse. Den renser os fra Synd, frier os fra Døden og fra Djævelen og giver os paa samme Tid Del og Lov i det evige Liv og Salighed hos Gud.

At voksne bør døbes, medgives, praktiseres nu hos de allerfleste Sætter; men paa Smaa børns Daab ser disse samme Sætter som paa noget gammeldags, som den moderne kristne Kirke har vasket fra. Endel Sætter kan vistnok tillade Barnedaab, men anser den som uden al Nytte for dem, som døbes. De fleste dommer vel Barnedaaben som en mennekelig Anordning, der aldeles ingen Grund har i Guds Ord; den fremkaldes for os som overflødig og ubillig og derfor forbyr den den Fortællelse og Foragt, som ogsaa alle "fornuftige" og liberal kristne giver den.

Barnedaaben er saaledes en af de Lærdomme, der skiller den ev.-luth. Kirke paa et isoleret Standpunkt og stiller den op mod de utalige religiøse Sætter i vore Dage. Guds Ords Bidnesbyrd i denne Sag er derfor af største Betydning. Der er endog mange, knapt endog i vor lutheriske Menighed her omkring, som har saet Høre og læst de mange tilspændende Grunde mod Barnedaaben, og som, fordi de er mindre vel befærdede i Guds Ord, har saet Tull og Vugstelse med Hensyn til denne Kirkes lære om den velsigelig er grundet i Guds Ord. Vor kristne, Djævelen, er altid sædig til at udtaa Tull i vore Hjærter, og han mangler heller ikke paa fredevilige Hænder til at hjælpe sig ogsaa i dette Arbejde. Vi maa derfor altid staa paa Vagt og altid vangle i Stridene, om disse Ting har sig saaledes. Ved os derfor, med Ven til Herren, undersøg Barnedaabens Grund i Guds Ord. I alt vil vi lade Guds Ord være Dommer. Den, som ikke antager Bibelens Autoritet, kan han vil naturligvis ikke paatvinge Troen, og agter heller ikke at prøve derpaa. Men da imidlertid den ev.-luth. Kirke erkender den Hellige Skrift haade det gamle og det nye Testamente for et paalideligt Aabenbaringsdokument, som indeholder den uforanstfede Kristendom, og "kan gjøre vis til Salighed;" da det hos vore Modstandere ligeledes antages Bibelens Autoritet og heller ikke kan andet, end antage den, da de netop paaberaaber sig Skriften som Aarsag til deres Lærelse fra Kirken, saa har altsaa vore Modstandere og vi her et fælles Standpunkt i et fælles Udgangspunkt for vore Undersøgelser. Skrifter er

den Dommer, som vi alle erkende og, naar dens Ord tydelig kan bevise at lære enten dette eller hint, saa har vi alle at rette os dertil.

"Kan det være ret at døbe Smaa børn?" spørger mange tullede; "Guds Ord taler jo bare om voksnes Daab." Lad os da undersøge den Sag lidt nærmere, og lad os se, om det er sandt, det er at "Guds Ord omtaler kun voksnes Daab." Gud give os af sin Naade at erkende Sandheden ogsaa i dette Stykke, at Sandheden kan frigjøre os!

Lad os først kaste et Blik paa det gamle Testamente. Vi venter ikke der at finde noget absolut afgjørende om denne Sag; men vi vil dog ogsaa derfra hente en del Sandheder, der vil læse os over Forhandlingerne. Der stoder vi straks paa en Anledning, vi maa omtale, fordi den har stor Betydning for denne Sag. Det er Omkjærelsen. Ved Omkjærelsen blev Jøden optaget i den Vagt, Herren havde skrevet med Abraham og hans Afkom. Til Abraham sagde Gud: "Og I skulle omkjære eders Forhuds Rjød og det skal være et Vagtes Tegn mellem mig og eder, og min Vagt i eders Rjød skal være til en evig Vagt." (1. M. 17, 11-13) Men nu svarer Daaben i det nye Testamente til Omkjærelsen i det gamle; det vide vi af Paulus's Ord: "I er omklaarne med en Omkjærelse, idet I er begroede med ham i Daaben." (Gal 2, 11-12) Dersom Jesus havde ment, at Smaa børn ikke skulle døbes, saa maatte han utvivlsomt have sagt det. Sag mærke til, at de første kristne var Jøder og Jøderne haade i Omkjærelsen et Forbillede paa Daaben. For Jøden afløste Daaben forjaavdit Omkjærelsen; derfor maatte det staa for de første kristne som en sælsagt Ting, at spæde Børn kunde optages i Guds Rige ved Daaben, ligesom de før var bleve det ved Omkjærelsen. Dersom Jesus havde ment det skulde være anderledes med Daaben, da maatte han paa en eller anden Naade have givet dette tilkendende. Men naar han saa ikke har gjort det, saa maatte jo enhver Jøde forstaa ham derhen, at Børn af kristne kunne døbes, saameget mere, som Jesus utvivlsomt havde sagt at Guds Rige hører de smaa Børn til. (Matt.)

*) Referat fra en Præstekonferens, som for en kort Tid siden holdtes i Alaska. Det er paa dens Opfordring den trykkes.

Elleve Kapitel.

Hans Rone er den personificerede Velvilje; det er hendes Livsopgave at gjøre Gæsterne — der er altid Gæster — og Husets egne Bedrøede det saa behageligt som muligt. Naar man vil vinde hendes Venkab, skal man blot tage rigtig for sig af de indbydende Retter; Folk med smaa Appetitter holder hun i Regelen ikke af; dog skal De ikke frugte at hun af den Grund vil nære Uvillie mod Dem; Raja spiser heller ikke meget. Se, saaledes er Egteparret; nu kommer Læren til Raja, og jeg maa se til at fatte mig kort; De hører hende jo allerede af mine ofte gjentagne Beskrivelser. Hun ligner mest Papa; den bedste Pige, der kan være Liv og Blod i et Hjerte, der er aabent for alles Sorger og Glæder, en Mand, der altid er rede til at troste, opmuntre og undskylde. — Tjenestefolkene er alle gamle i Gaarden; jeg har rigtignok lidt Mistanke om, at de raade sig selv lidt for meget, men hvad skal man sige, de somere holde de af ham. — Raa, Frosten skal, nu er jeg færdig; Brøsten vil være Deres Fader, og hans Rone Deres Moder, Raja Deres Søster, kan De modkaa en saadan Søster, kan De have Hjerte til at bedrøe Raja ved at sige Nei.

"Det vil ikke bedrøe hende; det vil glæde hende, at jeg kommer til mine Øyne; næste Gang, De skriver, maa jeg nok saa en Seddel i med, hvori jeg kan talke hende, som jeg føler Trang til."

"Jeg kan dog ikke tvinge Dem, men dette havde jeg ikke ventet; De maa tro, at det slet ikke er behageligt for En, der holder af Dem, at se, hvorledes de behandles her; det er mig iverst pinligt, saameget mere, som jeg, ved at blande mig deri, kun vilde jordærre Deres Stilling; De er af de Menneker, jeg holder mest af, og jeg havde glædet mig oprigtig til, at De skulde saa det godt."

"Det vil jeg ogsaa i en Tid; jeg talter Dem saa inderlig for at deres Venlighed, og jeg behøver vist ikke at sige, at jeg ogsaa holder meget af Dem."

"Det skal De ikke, der er ikke Roget, der er værd at holde af med mig; vil De tro det, mange Gange hader jeg mig selv."

Lieutenant Due strøg Haanden over Panden, som for at jage en Sky bort, og tilføiede i en halv alvorlig, halv letfindig Tone: "Jeg er i Grunden en slet Karl, De maa ikke se, der er ikke to Meninger om, at jeg i Grunden er en slet Karl."

Tolvte Kapitel.

Moder og Mina amede rigtignok ikke, paa hvilken Tid og under hvilke Omgivelser jeg stred til dem. De vilde blev,

ne iverst forbaufede, naar de havde lært mig sidde om Ratten med Raade paa, skrivende paa det nedslagne Laag af Servanten, medens Frosten tegnede sine kadelige Blomster og Blade paa Ruderne. Vi havde nemlig ingen Kalkelov i vor lille Stue og maatte lade os nøie med den Barne, Amalia overlod os fra sin, og jo stærkere Kulden var, jo mindre vilde hun undvære. Underliden kunde jeg neppe holde paa Benen, saa varme var mine Fingre; Fødderne var derimod vel placerede i en blød Duffeseng som Henriette havde overladt mig til dette Brug.

"Her har jeg Arbejde til Dem, Mamsel Staal", udraabte Amalia en Dag med et glædesraalende Ansigt; "jeg tror bestemt, du vil misunde mig, Mama; se, hvilket Mønster til et Lomme-tørklæde! det er lige fra Paris; Reiserinden har Rage til det; er det ikke deligt? nu gjælder det blot om at saa Ravnets til at soare; De maa gaa til Davidsen, Mamsel Staal, og bestille det; jo før du faar det i Gang, jo bedre."

Jeg saa med Forstræffelse paa den brede Bord, der var sammensat af Blomsterguirlander, næsten usynlige Huller og Grund. Skulde jeg blive her saa længe, at jeg kunde saa det færdigt? det var næsten et høilideligt Øvelit da jeg hvede det første Sting derpaa.

Foraaret begyndte saa smaat at melde sig; jeg fik det første Ølsken gjen-nem en Gulst Violknopper, som jeg afkjøbte en liden paatrængende Boldty; midt i April Maaned blev en Luvende-del af Lommestørklædet færdigt; jeg kuffer godt, hvor tungt mit Sind var den Dag; Geheimeraadinde Trølle var reist til en Slægtning i Holsten paa ubestemt Tid; jeg havde længe intet Brev faaet fra mine Kjære; Oberstinden var meget vanskelig og Henriette sit Stjænd, fordi hun — meget imod min Villie — tog mit Parti; det var, som om Alt slog sig sammen for at bedrøe mig. Om Eftermiddagen kom imidlertid Frederik med Roget i sin Haand.

"Her er lidt Opmuntring, som De vist ogsaa trænger høilig til."

Det var et Brev fra Mina; Fru Varendshild saa min Glæde; i samme Øieblik tog hun noget Strikkegarn op af sit Sybord.

"Vil De ikke holde dette, Mamsel Staal."

"Raa jeg ikke, Mama, Marie længes efter at læse sit Brev."

"Vist ikke Henriette, du sidder saa utrolig med Hænderne. — Vi ville vinde disse to Pund til Løppet, min Gode, paa en Gang."

Var det ondt at tro hende istand til at gjøre dette for at smerte mig? jeg kunde ikke andet; dog Brevet laa i min Lomme; det gav mig Mod til at holde de to Pund ilende med et smilende Ansigt. Derpaa skulde Amalia pyntes, saa hjorte de bort, og jeg kunde uforstyrret læse mit Brev.

"Vornæget har jeg ikke at sige dig, Marie, og idag føler jeg endnu igdeligere end sædvanligt, hvor ringe Erstatning Ven og Blod bøde for den mundtlige Samtale. Gudver Ting kunde jeg saa let fortælle dig, men det er ikke Alt, det er let at strude, og dog vilde jeg slet ikke have nogen Hemmelighed for dig."

"Læs dig, Marie, lætter Kristian holdt af mig, forkaa mig ret, han holdt saa meget af mig, at han ønskede, jeg skulde blive hans Rone. Du kan ikke blive mere forundret, end jeg blev, da han sagde det; jeg havde ikke den fjerneste Anelse dertom, og jeg blev ikke alene forundret, men ogsaa inderlig bedrøvet. Han var saa alvorlig, saa bestig; det var, som om hans Livs Vælte berodde paa mit Svar, og jeg kunde dog ikke sige Ja. Hvis jeg nogen-sinde skal saa en Mand, da maa jeg ikke ham holere end alle Andre, og ja holdt ti Gange mere af Moder og dig end af Kristian. Det slar mig lige ind i Sjælen; saa fortvivlet blev han over mit Kiflag; jeg var vred paa mig selv, og vilde dog ikke for nogen Pris have taget det tilbage. Tilfældt bad jeg ham gaa ind til Moder, og det gjorde han ogsaa; jeg gik ud i Haven og græd, men kort efter kom Onkel Karl ud, tog mig i sine Arme, kaldte mig ved de sømeste Navne og førte mig ind til Moder.

"Alt er affonet, Louise", raabte han; "din Datter har gjort Alt godt; ingen Skygge skal mere staa imellem os; her du seilet mod mig har denne velsignede Pige bragt et saa stort Offer, at det opveier Alt."

Kan du forkaa det, Marie, Onkel Karl siger, at han elsker mig som en Datter; det er mig en ubegribelig Modsigelse. Jeg kan heller ikke paa nogen Maade gjøre ham det klart, at det intet Offer er, at jeg afflog Kristians Haand; hvad jeg saa siger, tror han det dog; det fornærmer mig egentlig lidt, men hans Kjærlighed og Omhed er saa stor, at jeg umulig kan være vred paa ham. Kristian er nu reist for at se sig om i Verden; Onkel fandt, at vi slet ikke skulde have talt med hinanden, men det satte jeg mig imod; de, saa koldt og ubenligt. Vi spadserede sammen Dagen før hans Afreise; han taledes sig rigtig ud og blev lettet. "Vær ikke bedrøvet for min Skyld Mina" sagde han, "jeg skal nok blive lykkelig, tusinde Gange lykkeligere, end om jeg aldrig havde kjendt dig."

"Onkel Karl taler nu ofte om Fader, og viser Interesse, naar vi taler om dig, Søster, som han — nu kan jeg sige det — ikke før har gjort. Moder bliver bedre hver Dag; det er overmaade glædeligt at se, og det er yndigt at tænke, at vi snart skulle samles; o, hvor vilde jeg ikke være lykkelig, hvis Hede-vig kunde komme sig, men det er umuligt. Hun kan ikke længere være oppe; hendes Broder bærer hende hver Dag fra Sengen til Sofaen og fra Sofaen til Sengen; af, han er saa bedrøvet, og dog trøster og styrker han hende. Jeg

ønsker undertiden, at Gud vilde kalde mig til sig og kaane Hede-vig; du og Moder havde dog hinanden, men han har Ingen paa hele den vide Jord uden hende. Naar de tale sammen om det andet Liv, da falder jeg mine Øinder; det er sjønt at høre, men allebegne lægger det paa Hjertet. Professorens kan ikke taale det; han gaar og græder; Moder derimod taler med; de elste hende ogsaa koldt.

Det er et sorgeligt Brev, Marie, og jeg vil dog saa nødig bedrøve dig; jeg er næsten glad over, at du ikke er her, Søster, det vilde gribe dig for meget. — Gud være hos os i Brøvelsens Stund!"

Moder stred:

"Jeg er nu næsten rask, min Marie! vi kunne snart tænke paa at rejse, men her vil? Dem selv, min Diersten, her vi forlade Hedenig? jeg tror det ikke. Du ved hvorledes jeg længes, men nu, da jeg er bedre, er det ikke mere en saa sygelig Længsel; jeg føler, at vi ere til Trost for hende saavel for hende som for Broderren; jeg tror aldrig, at jeg kunde tilgive mig selv, hvis jeg forlod dem i Sorgens Dage."

Jeg svarede siebilligt, at Ingen kjendte eller skattede det Velsignede i Moders Rædvarrelse mere end jeg, og at jeg ikke for nogen Pris vilde berøve en Døende den; jeg havde Kraft til at vente.

Men min Kraft var ikke saa stor, som jeg stred. Der er noget saa Pinligt i det Livsle; jeg turde nu ikke engang ønske dem tilbage, thi med det samme ønskede jeg jo Hede-vigs Død. Minas Brev gav mig nok at tænke paa; stakkels Kristian! det maatte være meget tungt, naar man elskede hende, at saa Nei, og dog, jeg tattede Gud, at det var gaaet saaledes; hvilke Krænkelse og Sorger vilde Moder og Mina ikke have været udsatte for, havde hun bejvaret hans Følelser.

Fru Varendshild skrantede; Doktoren raadede til Sabade, og det blev bestemt, at vi midt i Juni skulde ud paa Strandveien. Ifjor, da Amalia havde ønsket det, var der tusinde Vanstelligheder; denne Gang var der aldeles intet i Veien; Børnene kunde hver Morgen tage til Jusstutet; Alt lod sig arrangere paa det Bedste.

De Par Dage før Flytningen, skulde vi have et stort Middagselskab. Oberstinden kom hen til mig, som jeg stod og tørrede de utallige Smøating af paa Stagerne.

"Der laa en Ring med Rubiner paa mit Sybord, den er borte; her har Ingen været i Stuen uden De."

"Jeg har ikke set den."
"Ikke? ja frem skal den."
Først nu forstod jeg hende: "O, det er umuligt, Fru Varendshild, De kan ikke vilde bestynde mig."

"Forlobdig bestynder jeg Ingen, men Ringen skal frem."

Hun saa koldt paa mig og gik ud af Stuen. O, hvad skulde jeg gjøre? jeg

Tacoma Adv.
 H. V. ROBERTS,
 Candlørge.
 Crown and Bridge Work a Speciality
 Call and get prices.
 Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma

Lindahl Photo-
 grapher
 919 C Street.
 Tel. Black 1897. Tacoma, Wn.

Magazine Binding. Commercial Books
NEIL & ANDERSON
 Bogbindere.
 Tacoma, - Washington.

ALLEN & LAMBORN
PRINTING CO.
 Over Post Office, Tacoma.
 Have special facilities
 for the execution of Print-
 ing in foreign languages

J. M. Arntson,
 Notary Public.
 Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
 saasom Ejend., Kontrakter, m. m.
 Municipal Court-Rooms
 City Hall.
 TACOMA, - WASH

Komplet Udstyr
 — af —
Sko OG Støvler
 faaes hos vor erfarne Sko-
 handler og Skomager
S. OLSEN,
 1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at
 Olson baade har, hvad du
 trænger, og kan sælge vel saa
 billigt, som nogen anden
 Handlende.

Scandinavian Seamens
Mission.
 2122 First Avenue,
 Seattle, - Wash.

**Student-
 Supplies**
 OF
 ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co
 926 Pac. Ave. - - Tacoma, Wash

Dutcheit Pilgrim Quæ
 No. 8 State St. New York
 Denne Quæ sælges her i Tacoma for at hjælpe
 de Børn i Børnens Office

**Griskelig Berberg for Ind-
 vandrerne og andre Rejsende**
 Ved E. Petersen, Emigrantmissionær,
 træffes i Pilgrim-Quæ og
 naar Emigranterne bi med
 Naad og Taab.
 Gælt. Indfærdigt fra Uden, fjæret med de
 i line Street Car liget til Børn.

Pacific Distrikts Præster.

- Blackan, L. 201 Everett, Wn.
- Bornp, P. Cor. A. & Pratt
 [Strs. Eureka, Eal.]
- Foss, L. C. Stanwood, Wash.
- Grønsberg, O. 1663 Howard St.
 [San Francisco, Cal.]
- Hagoes, O. Lawrence, Whatcom
 [Co. Wash.]
- Harstad, B. Parkland, Wash.
- Holden, O. M. Astoria, Oregon.
- Ingebrigtsen, C. B. Rockford,
 [Wash.]
- Jensen, A. H. Fernda's, Cal.
- Johansen, J. [Freano, Cal]
- Larsen, T. Parkland Wash
- Lane, Geo. O.
 Box 236, Fairhaven, Wn.
- Nissen, L. Wilbur, Wash.
- Orwoil, S. M.
 425 Ea. 10. St. Portland, Or.
- Pedersen, N. Silverton, Oregon.
- Rødsater, Theo. A. Anaconda,
 [Mont.]
- Sperati, C. A. 2550 So. I. Str
 [Tacoma, Wash.]
- Stensrud, E. M. 235 13th Str.
 San Francisco Cal.
- Moses, J., 2122-1st. Ave.
 Seattle, Wn.

Abonner paa "Pacific Herald"
 for 50c om Maaned.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK
 A. E. Johnson, Pres. H. E. Knutvold, Treas.
 BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.
CAPITAL, \$100,000.
 Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 4 Procent
 paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande
 kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General
 Dampskibs og Emigrations Agenter.
 Tacoma - - - - - Washington.

A. S. Johnson & Co.
 Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
 Estimates Given on Papering and Glazing.
 We Carry a Full Line of Wall Paper and
 Room Mouldings, Sash
 and Doors.
 1309 PACIFIC AVENUE.
 TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash

THE METROPOLITAN BANK
 I Vanderbilt Building. Hj. af Pacific Ave. og 13de St.
 Aaben daglig fra Kl. 10. til 3.
 Lørdag fra Kl. 10. til 12.
 U. H. Sæver. President.
 E. W. Snow. V. President.
 O. G. Selvig. Cashier.
 F. O. Vanderbilt. Ass't Cashier.
 4 per ct Rente
 Renterne udbetales hver 6 Maaned, 1ste Januar og 1ste Juli. Antis-
 ninger paa alle Sted r-i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

ABONNER PAA
PACIFIC HEROLD!
 —Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific
 Lutheran University.—
"HEROLD"
 indeholder Betragtninger, kirkelige Nyheder, Missions Ny-
 heder, Kyst Nyheder, samt en hel Del Fortællinger og Skildringer
 passende til Læsning i Kvindeforeninger, Skolen og Hjemmet
 Lærere bør især merke sig Herolds Katekismusfortællinger.
 PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY ASS.

Kirke og Mission.

I London er der 17 lutherske Menigheder.

I Tyskland foretter de katolske Præster fort vort ved Sigbrændings Ceremonierne.

Den eneste lutherske Højskole i Amerika Aaret 1800 var Hartwick College, Otsego, N.Y.

I de to sidste Aar har General Synod bidraget \$97,015,00 til Højskolemissionen.

Jesulterordenen har 14,227 Medlemmer. Af disse er 6000 Præster, Resten Studenter og Prædikatører.

Paa Helgoland saar ingen under 16 Aar Tilfælde til at besøge Teatrene eller Børnehøjsene, fortæller af et Bytte-Blad.

En ny Missionær paastaar, at der i Armenien, som en Folge af det tyrkiske Slagteri dersteds, er omtrent 540,000 Enker og svederløse Børn.

Kjædeansøgning er indleveret af Sognepræst i Gloppen H. A. N. Borch. Han er født i 1822, teologisk Kandidat fra 1843. Han har været Sognepræst i Gloppen siden 1870.

Med Past. Holm i Talskø, Danmark, er der fremført ganske alvorlige kriminelle Anklager og Bestyrelser. Hans Sag har først været behandlet af Provostretten; men det er nu overdraget Højesterets Kriminalret at optage Sagen til Forhør.

Provst Bergerens Begravelse foregik i Stavanger den 13de Mai under stor Deltagelse. Kirken var fuld af Menninger. Høilideligheden aabnedes ved et Sørgeprædium, hvorefter Provst Kristensen holdt en gribeende Tale fra Prædikatstolen, takkede for godt Samarbejde. Derefter affang Mandkoret "Bedre kan jeg ikke fare", hvorpaa Past. Radsen talte fra Kor-døren; saa affang man "Jeg ved mig en Gavn i Jesu Navn." Provst Kristensen nedlagde en Krans fra Stavanger Præstehand, Pastor Mohr fra Missionssekskabet, Typograf Lambert Larsen fra yngre Totalafholdsforening. Derefter bærer Risten ned af 8 Præster. Kommunelorpset vilde Sørgemarschen til Kirkegården, hvor Lærere bar Risten til Graven. Jord-paaløstningen forettedes af Pastor Ransens.

Den sidste Norgespost medbrer, at Biskop Soerdrup nu er saa syg, at han ikke kan have længe Liden.

Tre af Graduerterne ved Missions-synodens Præstefeminar skal i Sommer begynde at virke som Missionærer blandt Negrene i Syden.

Florence Crittenden Missionen har af Mr. og Mrs. Joseph Masat, Los Angeles, Cal., haaret som Gave Sten-dom, som er værdt at til \$50,000.

Fjere fremragende Jøder i Rusland har dannet en Forening, de har sat sig som Opgave paany at prøve Beviser-ne for og imod Jesus af Nazareth som Guds Søn.

For 70 Aar siden var Indbyggerne paa Karotonga-Øen — den største af Cooks Øerne — Mennefsledere. Nu skal der være saa Hjem dersteds, hvor man ikke finder baade Bibel og Snylkskine.

I de tre skandinaviske Lande tilsam-men har Mormonerne i det forløbne Aar døbt 500 Personer. Der er nu ikke mindre end 64 Mormonmissionærer i Sverige, 62 i Danmark og 36 i Norge.

Paa Reformationens Tid skrev en J-attikener ved Navn Palaris en Pamphlet "Angaaende Ryden af Kristi Kors-tæstelse." I denne Pamphlet var Veien til Frelse ikke alene saa klar og korrekt, men ogsaa saa slående og ind-berlignende fremstillet, at den frembragte et overvældende Indtryk og blev læst over hele Italien. Som naturligt var, blev den hadet af Sandhedens Fiender, fordi den saa slående fremstillede det falske ved den romerske katolske Lære om Frelsen ved gode Gjeringer; Paven og hans Præster fordoemte den jelsafselgelig og beslittede, at den skulde tilintetgjøres. Efter forskjellige forgjævede Forsøg paa at modbevise den for derved at demme dens Vir-ning, blev det overdraget til Inquisitionen at gribe hvortens som Kopi af Bogen og ødelægge den. Som altid gjorde det "hellige Tribunal" et grandt Arbejde, og for en lang Tid troede man, at hvortens som Kopi var blet tilintetgjort. Men merkelig nok, efter 300 Aars frugtesløs Sagen opdager man i 1843 et Kopi af Bogen i Biblioteket i Cambridge Universitet i England. En ny Udgave blev besørget trykt i 1885, og det samme Billedbyrd, som for 300 Aar siden saa vægtig greb det italienske Folks Hjerte, prædiker atter den korsfælede Frelser for dette arme Folk. Sandelig, Herren er vægtig til at opholde og bevare Sand-heden, tiltrods for alle dens Fienders Stormen og Raseri.

(The Luth. Witness).

Past. A. S. Jensen's Menighed i Ferndale, Cal., skal snart begynde Opførelsen af Kirke. De nødvendige Pengene er allerede indsamlet.

Den 25de ds. skal Past. D. A. Hagen af den Forenede Kirke afholde sit 25 Aars Jubilæum, som Præst for Christiania Menighed, Jackson Co. Minn. Det er da hans Hensigt at nedlægge Embedet.

Synodemienigheden i Seattle havde Fredagstien den 9de ds. foranstaltet en ganske storartet Modtagelsesfest for Past. N. A. Christensen. Kirken var for Anledningen smagfuldt dekoreret. Dr. Arthur Hansen holdt Betsamtalen.

Missionssuperintendent Glesvad var i forrige Maaned i British Columbia, Alberta, Canada, hvor han organiserede en Menighed. Den bestaede endemig at begynde Optagelse i den Forenede Kirke og gav Past. Glesvad Fuldmagt til at kalde Præst for sig.

I Frankrig har man en flyvende Missionskirke, der siges at være til stor Betsamtale dersteds. Ved Hjælp af Bugserbaade føres den omkring baade langs Kysten og paa de seilbare Floder. Denne Missionskirke er af en evangelisk Missionsforening.

Past. D. Hagoes fra Lawrence, Wash., blev i Mandags egtviet til Miss Hannah Dahl i Lincoln, Neb., hvor Brudens Far, Past. T. D. Dahl, er Præst for den derværende Synodemienighed. "Herold" gratulerer! Maa Gud velsigne den knyttede Forbindelse og fornåde dem et langt og lykkeligt Samliv.

For omtrent 60 Aar siden fandt man ved Elvedrednen mellem to af Broerne i Bristol, England, en Bukt, som man ved nærmere Undersøgelse fandt at indeholde et Sparbarn. Barnet blev kaldt Thomas Vedgås paa Grund af de mærkelige Omstændigheder, hvormed det blev fundet. Som Ung-ling sendtes Thomas med en ivrig Missionær til Falklandsøerne — ved Syd-Amerika Østlyst. Det tog ham ikke længe at lære Landets Sprog. Efter en Tid gav han sit Hjerte til Frelseren og blev en alvorlig og ivrig Kristen. Noget Aar senere vendte han tilbage til England, hvor han optog det teologiske Studium og blev ordineret til Præst. Han vendte derpaa tilbage til Falklandsøerne, hvor han begyndte at virke blandt de saakaldte Jaghans, der siges at være den dybest sunkne Mennefsrace paa Jorden. 30 Aar har han nu tilbragt dersteds i et opofrende Arbejde for disse Folk, og han har overført Bibelen paa deres barbareiske Sprog.

Paa en Orientalist-Kongres talte blandt andre den engelske Oldtidfor-sker Boscomen om de nyeste Helseopdagelser, han har gjort i Orienten, og som just i vor vantro Tid er af umaa-delig stor Værd, fordi det stadfæster de gamle Bibelsandheder. Han har fundet babyloniske Skriftte Levner, de saakaldte Jebel Amorona Levner, med underfulde gamle Indskriftte, som giver Oplysning om Mannaans Østerte end- nu 150 Aar før Israels Udgang af Ægypten. Der fortæller der om Ma-naniterne og Amoronerne. Jerusalem kaldes der en hellig Stad, der regjeres af Præstetønder som Melchisedek. Det ender Navn paa Jerusalem — Salem — nævnes ogsaa paa disse Levner. Der omtales ogsaa Abrahams Høje med Melchisedek, om Moses o. s. v. Mange lærde Herre har ofte forsøgt at gøre disse Oldtidssandheder til Sagn og Gventyr. Men den barn- lige Tro vil dog altid beholde Ret.

Mange andre Indskriftte fandt den lærde Forfatter, Indskriftte, der indeholder Oplysninger, som stadfæster bibelske Historier. Begyndelsen til al jordisk Tidregning er for ham Abrahams Udræjse fra sit Fødested: "Gaa ud fra dit Land og fra din Slægt og fra din Faders Hus til det Land, jeg vil vise dig!" (1 Mos. 12). Dette har Boscomen efter sit værdifulde Fund samlagt til Aaret 2230 før Kristus.

Saaledes maa de lærde blive til Guds Gud, som maa give vor troeløse Slægt Billedbyrd og Sigt paa Herrens Ord: "Himmel og Jord skal forgaa, men mine Ord skal ikke forgaa." — (D. S. D.)

En Gut i Boston, der var usædvan- lig lidet for sin Alder, arbejdede som Biserger i et Kontor, hvor fire Forre- ningsmænd havde sit Forretningslo- sale. En Dag fandt de paa at holde Løse med ham, fordi han var saa li- den, og sagde, at han af den Grund aldrig vilde due til noget. "Jeg er rigtig nok lidet," svarede Gutten, "men jeg kan alligevel gøre noget, som Dere ikke kan." De var alle angstelige efter at saa vide, hvad det var. "Jeg kan lade være at danne og sværge," svarede Gutten. De fire Herre blev slum- rede i Røstet og har aldrig siden holdt Løse med Gutten, fordi han er lidet af Bess.

Vi haaber, at denne lille Gut ikke gjer Stum paa nogen af "Herolds" mange nye Lærere.

For Frelser's Menigheds Kvindefor- ening i Tacoma møder Torsdag den 12de ds. hos Mrs. P. J. Johnson, 2136 S. "A" Str.

Lykkelig den, som i sin Sommer gjenfjender sin Frelser.

(Rouad).

To er døde for mig.

“Rolig, klar og smuk brød Morgenen frem efter en fal, hylende Nattestorm, en rigtig Orkan; den havde oprevet Træer med Rod og omstyrtet eller bøiet Alt i dens Vej. Skrækkeligt hylede den i Kammen. Vore Hjerter vare fulde af Angest, og det saameget mere, som vi igjennem Stormens Hvin og Bølgernes Brusen af og til kunde høre Nødraab, som kun altfor vel forvissede os om, at et Skib derude kjæmpede med Bølgerne, og at Mennesker, maaske ogsaa Kvinder med smaa Børn, maatte se Dødens Rådster for Ole. Vi hørte Redningsmandskabet drage ud, og vi var gjerne gaaet med; men hvad skulde svage Kvinder udrette i en saadan Storm?”

Da Morgenen frembrød, begav jeg mig ned til Stranden. Solstralerne spillede paa Havet, som om det var besat med glimrende Edelstene. Fuglene kvadrede lystigt, og det kunde se ud, som om den natlige Storm kun havde været en ond Drøm. Men det Syn, som frembød sig nede ved Stranden, overbeviste os snart om noget Andet; thi der var Spor nok af Undergang og Odeløggelse.

Sørgmodig betragtede jeg dette. Hvor mange var blevet frelst fra Døden? Hvor mange af dem, der havde været ombord paa det forulykkede Skib, var frelst fra den evige Død? Idet jeg tænkte paa dette, saa jeg en Matros, som havde nærmet sig til mig. Jeg spurgte ham om den forløbne Nats Begivenheder, og han fortalte mig om de kjække Redningsforsøg, som vare gjorte, samt om Udfaldet deraf. Da jeg ytrede min Beklagelse over det, som var gaaet tabt, sagde han i en meget alvorlig Tone: “Undskyld, Madame, maa jeg tillade mig at gjøre Dem et simpelt, ligefremt Spørgsmaal: Er De selv frelst eller fortabt? Jeg mener, har De fundet Jesus?”

Dette Spørgsmaal lød overmaade lifligt i mine Øren, da jeg var saa lykkelig at kunne sige ham, at den samme Jesus, som var hans Frelser, havde jeg ogsaa lært at kjende som min. Og da vi en Stund havde talt med hverandre om denne Ene, som var os begge saa hjertelig dyrebare, og trykket hverandres Hænder, spurgte jeg ham, hvorlænge han havde kjendt Frelseren, og hvorledes han havde fundet ham.

“Det er omtrent 5 Aar siden,” svarede han, “at han rev mit Legeme ud af Dødens Strube og

min Sjæl fra Fortabelsen. Jeg glemmer det aldrig. Det har kostet meget, at jeg er bleven frelst. Der maatte To dø for mig.”

“To?” spurgte jeg forbauset. “Ja, Madame, To,” svarede han, “min Frelser døde for mig for mere end 1800 Aar siden paa Golgatha, og min Kammerat døde for mig for 5 Aar siden, og først dette bragte mig til min Frelser.”

Da han mærkede, at hans Ord interesserede mig, fortalte han videre. “Det var just en saadan Nat som denne sidste, da jeg med mine Kammerater og flere Passagerer befandt mig ombord paa Skibet “Ariadne”, som strandede paa Skotlands Kyst. Vi heisede Nødflag og affyrede Kanonskud, hvorefter brave Mænd paa Landet satte Redningsbaaden ud og forsøgte at naa ud til os. Vi troede neppe, at det kunde lykkes, men de tabte ikke Modet, og Gud hjalp, saa det lykkedes. Med Møie bragte vi Kvinder og Børn i Baaden, som da gik til Land. Anden Gang blev de øvrige Passagerer optagne. Da blev det os klart, at nogle af os maatte dø; thi om Baaden kom tredje Gang, kunde den umulig medtage os Alle, og førend den kunde komme fjerde Gang, maatte Skibet nødvendigvære aldeles sønderlaaset, det saa vi klart. Vi kastede da Lod om, hvem der skulde blive tilbage paa Skibet. Mørke, Skræk og Forfærdelse opfyldte min Sjæl. Dømt til at dø og blive evig fordømt, tænkte jeg, idet jeg skar Tænder. Hele mit Livs Synder stod frem for min Sjæl, men jeg vilde ikke være nogen Kryster, og Intet var at se paa mit Ydre. Men imellem Gud og min Samvittighed saa det frygteligt ud. Jeg havde en Kammerat, som elskede Jesus; han havde saa ofte talt til mig om min Sjæls Frelse; men jeg havde blot lært ad ham og svaret ham haanligt, at jeg vilde nyde Livets Glæder og ikke berøve mig selv disse ved at blive et saadant Hængehoved. Nu vovede jeg ikke at bede ham om at anraabe Herren om Forbarmelse for mig, naagtet han kom hen og stillede sig tæt ved min Side; thi mærkeligt nok talte han ikke nu til mig om Frelseren; senere forstod jeg først, hvorfor han ikke gjorde dette. Da jeg saa paa hans Ansigt adviste det en forunderlig Fred og Ro; det ligesom lyste af et overjordisk Skin. fuld af Bitterhed tænkte jeg: Han kan sagtens smile; nu kommer snart Redningsbaaden, og da bliver han frelst.” O, Du kjære, trofa-

ste Heinz, hvor kunde jeg dog tænke saa ilde om Dig! Nu nærmede Baaden sig atter og lagde til ved Vraget. De, som havde trukket det gunstige Lod, kom ned i den en efter en. Nu kom Turen til Heinz, men istedetfor at stige ned greb han mig pludselig i Armen og trængte mig fremad. “Gaa Du i Baaden i mit Sted, Prix,” sagde han, men, Menneske, sørg for at jeg maa gjense Dig i Himlen. Du skal ikke dø og blive fordømt. Jeg vil gjerne dø; jeg har min Sag i Orden.” Jeg vilde dog ikke dette. Men der var ingen Tid at spille; jeg blev trængt fremad. De, som skulde stige i Baaden efter Heinz; trængte paa mig. Han vidste, det vilde gaa saaledes, derfor havde han ikke sagt mig, hvad han havde isinde. Nogle Sekunder senere var jeg i Baaden, og neppe havde vi forladt Vraget, før det sank og med det Heinz, min trofaste Kammerat. Jeg ved, han gik til Jesus; men, Madame, han døde for mig, ja for mig døde han. Sagde jeg Dem ikke Sandheden? To ere døde for mig!”

Han tog et Oleblik; hans Øine bleve fulde af Taarer, og han forsøgte ikke at skjule dem; det var Taknemmelighedens Taarer ved Erindringen om ham, som havde frelst ham fra Døden. Da han blev istand til at tale, spurgte jeg: “Og hvad saa!”

“Da jeg saa Skibet synke,” sagde han, “da sagde jeg i mit Hjerter til Gud: Om jeg kommer levende til Land, skal Heinz ikke være død forgjæves for mig. O Gud, lad mig gjense ham i Himlen! Og Gud vidste i sin store Barmhertighed at lede mig ind paa den Vej, som fører til Livet, saa min Ven ikke døde forgjæves for mig.”

Fortsat paa side 7.

Vor Frelseres norsk luth. Kirke

Hj. af So. 1 og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor

Bopæl: 2550 So. 1 St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. Søndags-
skole.
“ 11 A. M. Høimesse-
gudstjeneste.
“ 7:45 P. M. Aftensang.
Onsdag 8 P. M. Kor Øvelse.
Lørdag 9 A. M. Lørdagskole.
Hvor 1ste og 3die Torsdag Aften
i Maaneden, Ungdomsforening.
Hver 2den og 4de Torsdag Eft.m.
i Maaneden, Kvindeforening.

Bøger tilsalg.

Synodens Salmebog. I Skind- bind	\$ 65
“ “ med rødt Snit og forgyldt Kors og Kalk	1 00
“ “ med rødt Snit og Al- bumsspånede	1 75
Synodens nye, engelske Hymnbog, baade Tekst og Musik	75
Norske og engelske Bibel- historier	25
Katekismen	15
Jössendals Billed ABC	15
Synodalberetninger, Paci- fik Distrikt	25
Ny Testamenter	25
Spar Tid og send til os efter disse Bøger.	
Adresse: Pacific Luth. University Ass'n Parkland, Wa.	

\$1.15.

“Illustrated Home
Journal.”
et udmerket Tidsskrift for
kristne Familier

og

“PACIFIC HEROLD”

for blot \$1.15 om Aaret.

"Varede det længe," spurgte jeg, førend De fandt Preiseren!"

"O nei, ikke saa længe; men for mig syntes det dengang som det var meget længe. Jeg vidste ikke, hvad eller hvormed jeg skulde begynde. Det Billede, som bestandig foreavvæde mig, var min Kammerat, saaledes som han sank med Skibet med hint Fredens forunderlige Smil i sit Ansigt, som jeg havde set kort før. Dette Billede stod for mig baade Dag og Nat. I Begyndelsen tænkte jeg, som De vel kan forstaa, mere paa Heinz end paa Preiseren, og naar man opfordrede mig til at betråde min gamle Syndevei, drikke og spille, saa svarede jeg: "Nei det kan jeg ikke, Kammerater; thi min Ven døde for mig, for at jeg skulde faa Tid til at berede mig til Himlen, og der kommer jeg ikke ved at vandre paa de gamle Veie. Men jeg vil ikke, at min gamle kjære Heinz skal være død forgjæves for mig." Mine Kammerater saa, at dette var mit faste Forsæt, og ophørte med at friste mig. Saa forblev jeg alene. Jeg skaffede mig en Bibel, da jeg saa ofte havde set min Ven læse i Bibelen; han elskede den saa meget. Førend jeg begyndte at læse i den, forsøgte jeg at bede. Ak, jeg var saa uvidende og klagede for Herren, at jeg slet ikke kjendte Veien til Himlen, og slet ikke vidste, hvad jeg skulde gjøre for at gjenne min Ven der. Jeg bad Herren i min Enfoldighed at vise mig det."

"Og han gjorde det?"

"Ja, takket være hans Navn, det gjorde han. Jeg begyndte at læse i det nye Testamente, men den første Tid var frygtelig. I de første Kapitler, jeg læste, syntes alt at fordømme mig, og jeg sagde til mig selv: "Nei det kan ikke hjælpe; Du har levet altfor ildt og er altfor ussel. Saa lukkede jeg Bogen; men Heins, sidste Ord kom atter for mig: "Menneske, for at jeg kan møde Dig i Himle." Saa tænkte jeg: han maa dog have troet at der var Hjælp for mig, og han kjendte dog baade Gud og hans Ord saa vel som mit syndige Levnet. Jeg læste da atter og atter i min Bibel, saa ofte jeg havde nogle Minutter tilovers. Omsider kom jeg til Beretningen om de to Røvere, hvoraf den ene vendte sig til Herren og blev frelst. Da tænkte jeg: Dette var en Mand, der var omtrent lige saa daarlig som jeg, og jeg faldt paa mine Knæ og sagde: Herre, jeg er lige sa ussel som den Røver; vil Du ikke ogsaa frelse mig ligesom ham! Da jeg stod op og atter saa i Bibelen, faldt mine Øine paa de Ord: "Sandelig siger jeg Dig, idag skal Du være med mig i Paradis." (Forts.)

The Pacific Lutheran University, ...Parkland, Washington...

FOUR COURSES OF STUDY

Preparatory. Normal. College Preparatory. Commercial.

Also Excellent Advantages for Learning Music and Painting.

Beautiful Location, Genial Climate, Modern Conveniences, Steam Heating, Electric Light. Students may Select their own Branches.

Thorough Work in all Departments.

The following branches will be taught during the spring term:

Arithmetic
Penmanship
Book-keeping
Norwegian Grammar
Norwegian Reading
Singing
Bible Study

Commercial Law
Shakespeare
U. S. History
Grammar
Geography
German
Algebra
English Composition
Reading
History of Education and Methods
Business and Office Practice

For further particulars, address the principal,

N. J. HONG,

Parkland Washington.

Parkland-Nyheder.

Naade Edwin Thompson fra Parkland og D. O. Braget fra Sherlod rejste i forrige Uge sammen med Pakt. Brevig og J. Brottem til Cape Ro me. Klaska.

Mrs Martha Simonsen, som i det sidste Aar har været ansat som Lærerinde ved vor Børneskole, rejser i denne Uge til Chinook, hvor hun skal holde Sommerloft i Pakt. D. W. Holdens berørende Menighed.

Dr. John Lund fra Jackson Minn. som i flere Maanedes har reist omkring herude paa Kysten for at finde sig et Hjem, har i denne Uge tilbragt flere Dage herhede. Af alle Steder, han har besøgt, ikke han Parkland bedst, og der er al Sandsynlighed for, at han naar sig til herhede.

Mrs. Pakt. T. Parfen hersteds modtog i forrige Uge to smertelige Budskab fra Osten. Onsdag kom der nemlig Underretning fra Russego, Wis., at hendes Mor, Mrs. Gunhild P. Jacobsen, havde faaet Hjemlou. Lørdag kom nok et Dødsbudskab fra Russego, idet der pr. Telegraf meddeltes, at Mrs. Pakt. Parfens Bror, Dr. Hans Jacobsen, pludselig var afgaaet ved Døden herhede. Mrs. Gunhild Jacobsen opnaar de hule Alder af 91 Aar. Hun kom til Amerika i 1849 og har i alle disse Aar boet paa samme Sted. Da hun i flere Aar havde været ganske sugeelig, var hun glad at lunde saa lige Forbedring herdel. Dr. Hans Jacobsen var ved sin Død 66 Aar gammel. Da Dødsanmeldelsen kom pr. Telegraf nævntes intet om Dødsårsagen.

Kyst-Nyheder.

Banerskibet "Jowa" er ankommet til Port Orchard, hvor det skal gaa i Lørdag.

I den senere Tid har der været sendt en hel Del Hornsvæg fra det østlige Washington til Syd Dakota.

Det belstte Skib "Cyrella" skal i denne Uge begynde Lydbemaalinger for en Telegraflinje mellem Bancowber, W. G. og Sidney, Australien.

En Svølfanger ved Navn Chas. Morgan har ifølge Meddelelse til San Francisco fundet en udgyr Klump med Amber flydende etsteds i Nordhavet. Det ligner at veie 65 Pund og værdsettes til \$20,000. Amber anse-

es som meget værdifuld baade i Mediciner og som Tolletartikel.

Fra St. Paul meddeles, at Mr. J. Hill har kjøbt Seattle & Northern Railroad. Denne Linje gaar fra Anacortes til Sant City, Stagit Co.

Theodor og W. J. Ludgate fra Chicago har i denne Uge reist rundt paa Puget Sound for at finde et passende Sted for Opførelsen af et stort Sagbrug.

Kothildis er nu Eierere af Treadwell Minerne paa Douglas-Len ved Juneau, Alaska. Disse Miner gir et aarlig Overskud af fra 1 1/2 Mill. til 3 Mill. Dollars.

Den store amerikanske Dampet "Port Arthur", som den 4de dennes afgik fra San Francisco for Tacoma er endnu ikke ankommen, og man nævner for Hengivelse for, at den er gaaen under med Bland og Mus.

Som vi forlader vore Stylduere.

To Rådsmændigheder vilde engang føre Process mod hinanden, og alle Opfordringer til Forlig og alle Forslag til Overenskomst var forjævet; thi de havde fra gammel Tid af havt et onde Vil for hinanden. Guhver var af den Mening, at den anden Part havde tilføjet ham blodig Kret; nu skulde de endelig komme til et Dvgjer.

Da nu begge Menigheder var sammen for sidste Gang, og Klagen skulde begynde, stod i den ene Menighed en gammel Dønde frem, der hidtil forjævet havde raadet til Forlig og sagde: "Brødre, det er en vigtig Sag, som vi nu har føre; vore Forsædre pleiede altid at begynde en saadan med Bon. Er den god, saa maa ogsaa vi kunne det. Lager Dattene af og beder med mig et Fadervor." Han begyndte at bede, og da han kom til enden af den sente Bon: "Som og vi forlade vore Stylduere," havde han Setmuren og betragtede de bedende. Da blev de tause og vilde ikke bede længere. Endelig sagde de: "Hav har Ret, fred, Fred skal det være," og da denne Beslutning var fattet, folde de atter Hænderne og bad nu med let Hjerte nok et Fadervor.

A. Fangsrud,

Handler med alt Slags ferikt og fattet Kjøb.

Kjøber Huder for Kontant.

Parkland Wash.

En ung Piges Historie.

(Fortset fra Side 7.)

Kjulte mit Hoved i Hænderne og hulde holt.

"Vær dig ingen Aar, Ramfel Staal", sagde Amalia i en halv ærgerlig, halv trøstende Tone, "Kingen kommer nok; naturligvis er de uskyldig; De skal aldrig bryde Dem om Mama med saadant Noget. — Nu maa De virkelig tørre Deres Dine; der er en hel Kuro Blomster, som skulle sættes i Vaser og Fade, rigtigt malet og smukt. Af de allerfæreste Blomster maa de pille en liden Buket ud, der skal lægges ved det første Avert."

Jeg gjorde, som hun befalede mig, men mine Løfter faldt paa Blomsterne, dog Ingen saa dem.

"Men Mama", raabte Amalia senere, "du har jo Kingen paa Fingeren."

"Ja naturligvis; den, der har taget den, har lagt den fra sig igjen."

"Saa vist som der er en Gud til, jeg har ikke seet den for mine Dine."

"Tag dog ikke saaledes paa Velen, min Bjørn; jeg klagebe, da den var borte, nu har jeg faaet den igjen, og vi ville ikke tale Videre om den Ting." (Mere.)

Setalt for Gvold.

Theo Kasmussen Herudale	51 00
A. G. Lee Salt Lake City	50
M R Christensen Bruneau	50
Mrs Gula Bold Kingsville	50
Mrs R Soufegaard	50
Julia Parfen Hampton	50
Christiane Kissen	50
Petra Kissen	50
Mrs S Parfen Estimer	50
O Tegland Gilbert	50
Peder Roe New Hope	2 00
H Griften Milton	50
S Arland Hartland	1 00
A Koller	50
H G Christopherfen	50
O Rubberud Freeborn	50
J J Strand Hartland	50
Iver Kter Center Point	50
Chas Morgen Davenport	50
O Knifad Red Wing	50
G K Annudsen Glencoe	50
S S Amille Wayville	50
E Land Stanwood	50
Mrs E Evensen Tacoma	1 00
O Ormbref Bothell	1 00
J Johansen Everett	1 00
Mrs M Andersen Stanwood	50
Mrs D G Lee Hillsboro	1 00
L S Sten Belcan Rapids	1 00
Mrs E Andersen Setran	50
K Stanger Parsons	50
K D Solberg Woonsocket	50
J Solberg	50
S Eriksen	50

G. Berrum, Kjøb. Kjøb.

Parkland Anvertisementer.

JOHN O. BROTTM,
Dealer in General Merchandise, Groceries, Dry Goods, Clothing, Boots and Shoes School Supplies and Notions.

PARKLAND, WASH.

J. C. PETERSEN,
PARKLAND, WASH.
Practical Horse-Shoer and Wagon - Maker.
All kinds of Repairing done at Reasonable Prices.

Give me a call,

Telephone Parkland

KRAABEL & ERICKSON

Dealers in Groceries Hardware Patent Medicine etc. School Books, Stationary Students supplies a speciality.

PARKLAND, WASH.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester Udfører al Slags Snekkerarbejde.

Husbygning en Specialitet. PARKLAND, WASH

Whatcom, Fairhaven and Seattle Route.

STR. BAY CITY

den eneste Propeller paa denne Rute.

Afgaar fra Commercial Dock Tacoma, hver Tirsdag, Torsdag og Lørdag, Kl. 2 Eftm. for Seattle, Anacortes, Fairhaven og Whatcom.

Afgaar fra Whatcom hver Søndag, Onsdag og Fredag Kl 8 Eftermiddag.

Fare, til Seattle, 0.50, Whatcom, \$1.25,

W. H. ELLIS & SON, EIERE, W. J. ELLIS, TRAY. MGR